

МАТЕМАТИЧНИЙ АПАРАТ КВАНТОВОЇ МЕХАНІКИ

(ПРОДОВЖЕННЯ)

ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ЗОБРАЖЕНЬ

Ермітові оператори з дискретним спектром мають повну систему функцій

$$\hat{L}\psi_n = \lambda_n\psi_n, \quad \lambda_n = \lambda_n^*, \quad (\psi_m, \psi_n) = \delta_{mn}.$$

Довільну функцію простору L^2 можна представити у вигляді розкладання в ряд Фур'є по ВФ ермітового оператора з дискретним спектром

$$\psi(x) = \sum_n C_n \psi_n(x); \quad C_n = (\psi_n, \psi) = \int \psi_n^*(x) \psi(x) dx.$$

Набір коефіцієнтів $\{C_n\}$ «містить» ту ж інформацію про властивості квантової системи, що й вихідна хвильова функція $\psi(x)$. Можна довести, що коефіцієнти C_n віднормовані на 1 (це ще один зі способів запису умови повноти системи функцій)

$$1 = (\psi, \psi) = \sum_{n,n'} C_n^* C_{n'} (\psi_n, \psi_{n'}) = \sum_{n,n'} C_n^* C_{n'} \delta_{nn'} = \sum_n |C_n|^2;$$

$$\sum_n |C_n|^2 = 1.$$

Підставимо коефіцієнти C_n в розкладання $\psi(x)$. Отримаємо

$$\begin{aligned} \psi(x) &= \sum_n (\psi_n, \psi) \psi_n(x) = \sum_n \left(\int \psi_n^*(x') \psi(x') dx' \right) \psi_n(x) = \\ &= \int \left(\sum_n \psi_n^*(x') \psi_n(x) \right) \psi(x') dx'; \\ \hat{L}\psi &= \int L(x, x') \psi(x') dx'. \end{aligned}$$

Сума $\sum_n \psi_n^*(x') \psi_n(x)$ являє собою ядро одиничного оператора:

$$\sum_n \psi_n^*(x') \psi_n(x) = \delta(x - x').$$

Це знов таки умова повноти системи власних функцій ермітового оператора.

Ядро одиничного оператора називають дельта-функцією Дірака.

Властивості дельта-функції Дірака

Дельта-функція відноситься до класу так званих узагальнених функцій. Поводиться незвичайним чином:

$$\delta(x) = \begin{cases} \infty, & x = 0; \\ 0, & x \neq 0; \end{cases} \quad \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x) dx = 1.$$

Увага! Нам важливо, тільки те, щоб точка $x=0$ була усередині границь інтегрування. Самі границі можуть бути кінцевими.

1. Парна функція: $\delta(-x) = \delta(x)$.

2. $f(a) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(x)\delta(x-a)dx$. (можна розглядати, як визначення дельта-функції)

3. $\delta(\alpha x) = \frac{1}{|\alpha|} \delta(x)$.

4. $\delta(\vec{r}) = \delta(x)\delta(y)\delta(z)$.

Апроксимація дельта-функції

$$\lim_{\alpha \rightarrow 0} \left(\frac{\alpha}{x^2 + \alpha^2} \right) = \pi \delta(x).$$

Знайдемо матрицю оператора \hat{M} в дискретному \hat{L} -зображенні

$$\psi(x) = \sum_n C_n \psi_n(x); \quad \hat{M}\psi(x) = \sum_n C_n \hat{M}\psi_n(x) = \sum_n \tilde{C}_n \psi_n(x);$$

$$\tilde{C}_n = (\psi_n, \hat{M}\psi(x)) = \sum_{n'} C_{n'} (\psi_n, \hat{M}\psi_{n'}) = \sum_{n'} M_{nn'} C_{n'};$$

$$\tilde{C}_n = M_{nn'} C_{n'}, \quad M_{nn'} = (\psi_n, \hat{M}\psi_{n'}).$$

$M_{nn'}$ – матричні елементи оператора \hat{M} в дискретному L -зображенні (зображенні ВФ оператора \hat{L})

Матриця оператора у своєму власному зображенні діагональна. По головній діагоналі стоять ВЗ

$$\hat{L}\psi_n = \lambda_n \psi_n; \quad L_{mn} = (\psi_m, \hat{L}\psi_n) = \lambda_n (\psi_m, \psi_n) = \lambda_n \delta_{mn}.$$

Формули для безперервного зображення

У ермітового оператора з безперервним спектром $\hat{L}\psi_\lambda = \lambda \psi_\lambda$ ВФ нормуються на дельта-функцію (умова повноти)

$$(\psi_\lambda, \psi_{\lambda'}) = \int \psi_\lambda^*(x) \psi_{\lambda'}(x) dx = \delta(\lambda - \lambda').$$

Розкладання по ВФ оператора з безперервним спектром – це розкладання в інтеграл Фур'є

$$\psi(x) = \int C(\lambda) \psi_\lambda(x) d\lambda; \quad C_\lambda = C(\lambda) = (\psi_\lambda, \psi) = \int \psi_\lambda^*(x) \psi(x) dx.$$

Ще одна умова повноти

$$\int \psi_{\lambda}^*(x) \psi_{\lambda}(x') d\lambda = \delta(x - x').$$

$\psi(x)$ та $C(\lambda)$ – «рівноправні» способи опису хвильової функції. ВФ $C(\lambda)$ нормована на 1: $\int |C(\lambda)|^2 d\lambda = 1$ за умови, що $\int |\psi(x)|^2 dx = 1$.

Ядро оператора \hat{M} в безперервному L-зображенні

$$\hat{M}\psi(x) = \int C(\lambda) \hat{M}\psi_{\lambda}(x) d\lambda = \int \tilde{C}(\lambda) \psi_{\lambda}(x) d\lambda;$$

$$\tilde{C}(\lambda) = (\psi_{\lambda}, \hat{M}\psi) = \int \psi_{\lambda}^*(x) \left(\int C(\lambda') \hat{M}\psi_{\lambda'}(x) d\lambda' \right) dx =$$

$$= \int C(\lambda') \left(\int \psi_{\lambda}^*(x) \hat{M}\psi_{\lambda'}(x) dx \right) d\lambda' = \int M(\lambda, \lambda') C(\lambda') d\lambda'$$

$$M(\lambda, \lambda') = \int \psi_{\lambda}^*(x) \hat{M}\psi_{\lambda'}(x) dx.$$

Ядро оператора у власному зображенні

$$L(\lambda, \lambda') = (\psi_{\lambda}, \hat{L}\psi_{\lambda'}) = \lambda' (\psi_{\lambda}, \psi_{\lambda'}) = \lambda' \delta(\lambda - \lambda').$$

Оператор у своїй власному зображенні – це оператор множення

$$\hat{L}C(\lambda) = \int L(\lambda, \lambda') C(\lambda') d\lambda' = \int \lambda' \delta(\lambda - \lambda') C(\lambda') d\lambda' = \lambda C(\lambda).$$

Оператор координати в координатному зображенні, очевидно, є $\hat{x} = x$.

Перехід від одного зображення до іншого – це унітарне перетворення. Воно виконується у випадку дискретного зображення за допомогою унітарної матриці (оператора) \hat{U} .

$$C_n = \hat{U}^{\dagger} \psi = (\psi_n, \psi) = \int \psi_n^*(x) \psi(x) dx;$$

$$\hat{a} = \hat{U}^{\dagger} \hat{A} \hat{U}; \quad a_{mn} = \int \psi_m^*(x) \hat{A} \psi_n(x) dx$$

Якщо вдається знайти таке унітарне перетворення, яке діагоналізує матрицю оператора, то ми знаходимо ВЗ та ВФ оператора \hat{A} . Унітарне перетворення – це квантовий аналог канонічного перетворення в класичній механіці.

ФІЗИЧНІ ВЕЛИЧИНИ ТА ОПЕРАТОРИ

1. Кожній квантовомеханічній величині A ставиться у відповідність ермітов оператор \hat{A} . Спектр оператора \hat{A} – це спектр усіх можливих (вимірюваних) значень фізичної (квантовомеханічної) величини A .

2. Власні функції (ВФ) ψ_A оператора \hat{A} ($\hat{A}\psi_A = A\psi_A$) – це ВФ системи в стані, у якому фізична величина A має дане значення A .

Імовірність результату вимірів

Нехай квантова система описується хвильовою функцією $\psi(x)$ у координатному зображенні. Імовірність отримати при вимірюванні координату x в інтервалі $x, x + dx$ дорівнює

$$dW = |\psi(x)|^2 dx; \quad \rho(x,t) = \frac{dW}{dx} = |\psi(x)|^2.$$

У дискретному зображенні ВФ оператора \hat{L} хвильова функція – це набір коефіцієнтів $\{C_n\}$, $\psi(x) = \sum_n C_n \psi_n(x)$. Імовірність одержати при вимірюванні власне значення λ_n :

$$W_n = |C_n|^2.$$

Нагадаємо, що $\sum_n |C_n|^2 = 1$.

У безперервному зображенні імовірність одержати при вимірюванні фізичну величину λ в інтервалі $\lambda, \lambda + d\lambda$

$$dW = |C(\lambda)|^2 d\lambda.$$

Середні значення фізичних величин

Використовуємо звичайне визначення середнього значення з теорії ймовірностей

$$\begin{aligned} \hat{L}\psi_n &= \lambda_n \psi_n; \quad \psi(x) = \sum_n C_n \psi_n(x); \quad W_n = |C_n|^2; \\ \bar{L} &= \sum_n \lambda_n W_n = \sum_n \lambda_n |C_n|^2 = \sum_n \lambda_n C_n C_n^* \\ C_n &= (\psi_n, \psi), \quad C_n^* = (\psi, \psi_n); \quad \bar{L} = \sum_n \lambda_n C_n (\psi, \psi_n) = \sum_n C_n (\psi, \lambda_n \psi_n) \\ &= \sum_n C_n (\psi, \hat{L}\psi_n) = (\psi, \sum_n \hat{L} C_n \psi_n) = (\psi, \hat{L} \sum_n C_n \psi_n); \\ \bar{L} &= (\psi, \hat{L}\psi). \end{aligned}$$

Скористаємося принципом відповідності та перейдемо від класичної функції Гамільтона до квантового оператора Гамільтона (гамільтониана) Hamiltonian. Оператор Гамільтона – ермітовий. Для нерелятивістської частинки в зовнішньому полі функція Гамільтона є сумою кінетичної та потенціальної енергії

$$H = T + U = \frac{\vec{p}^2}{2m} + U(\vec{r}),$$

Тому оператор Гамільтона матиме вигляд

$$\hat{H} = \hat{T} + \hat{U}; \quad \hat{T} = -\frac{\hbar^2}{2m} \Delta = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla \cdot \nabla = \frac{(\pm i\hbar)^2}{2m} \nabla \cdot \nabla; \quad \hat{U} = U(\vec{r}).$$

Стаціонарне РШ (яке «вивели» раніше) – це рівняння на ВФ і ВЗ оператора \hat{H}

$$\hat{H}\psi = E\psi.$$

Оператор радіус-вектора та оператор імпульсу в координатному зображенні

$$\begin{aligned} \hat{\vec{r}} = \vec{r} = (x, y, z); \quad \hat{x} = x, \hat{y} = y, \hat{z} = z; \\ \hat{\vec{p}} = -i\hbar \nabla = -i\hbar \frac{\partial}{\partial \vec{r}}; \quad \hat{p}_x = -i\hbar \frac{\partial}{\partial x}, \hat{p}_y = -i\hbar \frac{\partial}{\partial y}, \hat{p}_z = -i\hbar \frac{\partial}{\partial z}. \end{aligned}$$

Гамільтоніан системи взаємодіючих частинок у зовнішньому полі

$$\hat{H} = \sum_a \frac{\hat{\vec{p}}_a^2}{2m_a} + \sum_a U_a(\vec{r}_a, t) + U_{\text{int}}.$$

У нерелятивістській механіці в присутності магнітного поля гамільтоніан записують через скалярний та векторний потенціали поля у вигляді

$$\hat{H} = \frac{1}{2m} \left(\hat{\vec{p}} - \frac{e}{c} \vec{A} \right)^2 + e\varphi; \quad \vec{E} = -\nabla\varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t}; \quad \vec{H} = \text{rot} \vec{A}.$$